

Matovičov diabolský čardáš s iredentistami... alebo ako psíček a mačička varili tortu na oslavu storočnice Trianonu

- CZ24 News | 10. června 2020

SLOVENSKO: Tak ako v minulosti vždy víťazne odhalil všetky škandály predošlej vlády, tak ako epicky zvíťazil nad korupciou, nad zlým Ficom, nad transparentnosťou, nad koronavírusom, tak chcel slávne a šmahom ruky zvíťaziť aj nad maďarskou otázkou. Lenže tentoraz to dopadlo trochu inak

Igor Matovič chcel opäť predviesť jeden zo svojich zázrakov. Myslel si, že historické zmierenie s Maďarmi pri príležitosti storočnice Trianonu vojde do dejín ako jeho veľkolepý triumf nad všetkou etnickou neznášanlivosťou, nedorozumeniami a konfliktmi. Lenže ukázalo sa, že vo svojej samolúbosti čítal kontext celkom zle: tej druhej strane totiž vôbec nezáležalo a nezáleží na nejakom zmierení a láskyplnom porozumení, ale naopak, cieľom bolo v duchu salámovej metódy zo situácie cynicky vytrieskať opäť len ďalšie benefity, tentoraz už naozaj kilometre za čiarou akejkoľvek reciprocity či slušných spôsobov.

Matovičova stratégia získavania percent, ktorá bola v posledných voľbách taká úspešná, je v podstate veľmi jednoduchá: bojovať o každý hlas. Aby ich získal, ako návnada môžu poslúžiť tenisti, tanečníci, zabávači, skrátka ľubovoľné celebrity, ktoré prilákajú voličov. Dobrý je úplne každý: Rómovia, voliči Kotlebu, Kisku, Sulíka, Fica, socialisti, liberáli... a áno, samozrejme aj Maďari. Pred voľbami sa pokúšal upiecť partnerstvo s SMK, aby získal maďarského voliča. A keď to nevyšlo, zobral na kandidátku aspoň nejakých Maďarov.

V jednom poslaneckom klube sa tak ocitli maďarskí šovinisti, slovenskí národovci, ľavičiar, pravičiar, kresťania, ateisti... Výsledok? Asi taký, ako keď psíček a mačička varili tortu - dali do nej všetky potraviny, ktoré doma našli a potom sa čudovali, prečo je výsledok nechutný.

No a naplno sa to prejavilo, keď poslanec Kotleba navrhol pri príležitosti storočnice Trianonskej mierovej zmluvy zahrať štátnu hymnu. Nefalšované zdesenie, ktoré v tej chvíli v Národnej rade nastalo, pekne opisuje politológ Roman Michelko ([video TU](#)): „Predstavte si to: poslanci slovenskej koalície majú absolútnu paniku z toho, že na začiatku schôdze, alebo počas storočnice Trianonu - v deň, keď sa skončil ‚Žalár národov‘, keď mohli začať existovať nástupnícke štáty, keď bol porazený veľkomadžarský šovinizmus a mierovými zmluvami bol zafixovaný tento stav - by mala zaznieť hymna. To, čo je traumou pre brutálnych iredentistov, spôsobilo u koalíčných poslancov zdesenie...

Bolo preto zvolané poslanecké grémium (operatívna procedurálna porada niekoľkých zástupcov poslaneckých klubov, ktorí sú vybraní podľa kľúča, že počet poslancov každého poslaneckého klubu sa vydolí pätnástimi a výsledok sa zaokrúhli na celé číslo, pozn. red.), ktoré dospelo k záveru, že nemôžeme Maďarov hymnou provokovať. Urobil sa kompromis, v momentálnej situácii trápny ale do budúcnosti prínosný, na ktorý prišiel Boris Kollár, že na začiatku každej schôdze teda bude štátna hymna, ale nie iba teraz pri príležitosti Trianonu, lebo to by urazilo Maďarov, ale vždy.

Nasledovalo však absolútne zdesenie v klube OĽaNO, kde je osem kovaných Maďarov. A tí povedali, že oni si v žiadnom prípade nemôžu dovoliť spievať slovenskú hymnu na výročie Trianonu, lebo by ich politicky ‚zavraždili‘,“ hovorí Michelko. A smutne dodáva: „Je úplne strašné, že sto rokov potom, ako bola podpísaná Trianonská mierová zmluva, sa poslanci takzvanej suverénnej Národnej rady

takzvanej Slovenskej republiky boja zaspievať hymnu, aby neurazili Matovičových osem poslancov, ktorí sú Maďari.“

Prečo je to na Slovensku tak? Nieкто povie, že je to dané historicky, tým akí sme my Slováci poddajní. Lenže dá sa to vidieť aj v inom svetle: ako dôsledok toho, že politika už nie je v skutočnosti politikou, ale je iba marketingovým populistickým divadlom. Keby politickej scéne dominovali normálne strany s normálnymi politickými programami a víziami, ako budovať štát a zdravú spoločnosť, nemohla by sa v parlamente udiť takáto trápnosť.

Lenže keď politickú scénu na svoj obraz skladajú obchodníci s hlasmi voličov, tak ešte aj oslava storočnice od podpisu Trianonskej mierovej zmluvy – od chvíle, keď bol položený jeden z najzákladnejších kameňov našej novodobej štátnosti – dopadne ako fraška.

Ivan Lehotský